

ภาคผนวก 2ค

การศึกษาศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว
และความเสี่ยงของผลกระทบของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

การวางรากฐานในการส่งเสริมและวางระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จำเป็นจะต้องมีการศึกษาศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับของทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว และความเสี่ยงของผลกระทบจากการท่องเที่ยว เพื่อนำมาใช้ประกอบการดำเนินงานในการบ่งชี้สภาพของทรัพยากร และวางแผนทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

1. หลักการและขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อประเมินศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวและความเสี่ยงของผลกระทบ

ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการให้คะแนนของตัวชี้วัดต่างๆ ที่มีผลต่อศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว และตัวชี้วัดที่บ่งชี้ถึงความเสี่ยงของผลกระทบ ที่อาจจะเกิดขึ้นหรือเป็นอยู่ในสภาพปัจจุบันซึ่งจะสามารถพิจารณาและประเมินได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ มีการถูกรุกทำลายหรือเกิดความเสื่อมโทรมอยู่ในระดับใด จากนั้นนำผลรวมของคะแนนมาเทียบเป็นร้อยละเพื่อจัดลำดับ ศักยภาพฯ และความเสี่ยงของผลกระทบต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

1.1 กำหนดตัวชี้วัดเพื่อใช้ในการประเมินศักยภาพฯ และความเสี่ยงของผลกระทบ โดยกำหนดให้มีความสอดคล้องกับสภาพของพื้นที่ ในสภาพปัจจุบัน และนำไปสู่เป้าหมายของแผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ในประเด็นของการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ และสามารถเป็นแนวทางที่จะขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวในประเด็นอื่นๆ ต่อไป

1.2 กำหนดความหมายและระดับค่าคะแนนของค่าถ่วงน้ำหนัก (W_i) มีการกำหนดระดับค่าคะแนนของค่าถ่วงน้ำหนักทางผู้ศึกษาได้จัดทำเป็นตัวเลขแสดงอยู่ในตารางประเมินโดยกำหนดให้มีระดับ 1, 2, 3, 4 และ 5 โดยตัวชี้วัดแต่ละตัวจะมีการอธิบายความหมายของค่าคะแนนไว้อย่างชัดเจน เช่น

(1) สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว

• ทางธรรมชาติ

- การพบเห็นสัตว์ป่า

- ก) ไม่สามารถพบเห็นได้เลย
- ข) พบเห็นได้ยาก เพราะสัตว์ปามีน้อย
- ค) พบเห็นได้แต่ต้องใช้เวลามากหรือความพยายาม เพราะสัตว์ปามีน้อย
- ง) พบเห็นได้ในระยะห่าง โดยอาศัยอุปกรณ์ช่วย เพราะสัตว์ปามีจำนวนน้อย
- จ) พบเห็นได้ง่ายโดยทั่วไป สัตว์ป่ามีจำนวนมาก เป็นต้น

1.3 การกำหนดค่าความสำคัญของตัวชี้วัด (R_i)

(1) ค่าความสำคัญของตัวชี้วัด (R_i) แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

3	หมายถึง	ตัวชี้วัดนั้นมีความสำคัญมาก
2	หมายถึง	ตัวชี้วัดนั้นมีความสำคัญปานกลาง
1	หมายถึง	ตัวชี้วัดนั้นมีความสำคัญน้อย

(2) ตัวชี้วัดใดก็ตามที่ไม่ทราบหรือไม่มีในแหล่งท่องเที่ยว จะกำหนดค่าตัวชี้วัดเป็น N (ไม่ทราบ) และตัวชี้วัดนั้นจะไม่นำไปคิดคำนวณ

(3) เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเชื่อถือได้สูงสุด การกำหนดค่าความสำคัญของตัวชี้วัด ต้องกระทำโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ตรงตามลักษณะหรือประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

1.4 วิธีการคำนวณคะแนน วิธีการคำนวณใช้หลักการ Weighting score method (สุรเชษฐ์ เชนฐมาศ, 2538) มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการเปรียบเทียบศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับและความเสี่ยงของผลกระทบในระดับเปอร์เซ็นต์ มีรายละเอียดดังนี้

(1) หลักการ Weighting Score method

$$EP = W_1 R_1 + W_2 R_2 + W_3 R_3 + \dots + W_n R_n / W_1 + W_2 + W_3 + \dots + W_n$$

$$EP = \sum_{i=1}^n \frac{W_i R_i}{W_i}$$

หรือ

ทั้งนี้ EP = ระดับศักยภาพในความเป็นแหล่งท่องเที่ยว

R_i = ค่าคะแนนศักยภาพของตัวแปรที่ i (i = 1, 2, 3, ..., n)

W_i = ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวแปรที่ i (i = 1, 2, 3, ..., n)

และการคำนวณหาระดับของผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา เมื่อมีการใช้พื้นที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

$$IP = W_1 R_1 + W_2 R_2 + W_3 R_3 + \dots + W_n R_n / W_1 + W_2 + W_3 + \dots + W_n$$

$$IP = \sum_{i=1}^n \frac{W_i R_i}{W_i}$$

หรือ

ทั้งนี้ IP = ระดับของผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

R_i = ค่าคะแนนผลกระทบของตัวแปรที่ i (i = 1, 2, 3, ..., n)

W_i = ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวแปรที่ i (i = 1, 2, 3, ..., n)

(2) การเปรียบเทียบศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับและความเสี่ยงของผลกระทบในระดับเปอร์เซ็นต์ มีหลักการดังนี้

การหาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ของ ตัวชี้วัด ของการประเมินศักยภาพ และการประเมินความเสี่ยงของผลกระทบของแหล่งท่องเที่ยว มีวิธีหาโดยการใช้ค่าถ่วงน้ำหนัก (W_i) คูณด้วยค่าความสำคัญของตัวชี้วัด (R_i) แล้วคูณด้วยจำนวนตัวชี้วัดนั้นทั้งหมด ลบด้วยตัวชี้วัด กรณีไม่ทราบ (N) นำผลรวมของคะแนนสูงสุดมาเทียบเป็น 100 เปอร์เซนต์ (%) สำหรับกำหนดเป็นเกณฑ์คะแนนเต็ม เพื่อที่จะเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากการประเมินจริง

(3) ตัวอย่างการประเมิน

สมมติให้ตัวชี้วัดด้านศักยภาพ มีทั้งหมด 10 ตัวชี้วัด มีการประเมินว่าไม่ทราบ (N) 3 ตัว ดังนั้นตัวชี้วัดที่จะนำมาคำนวณครั้งนี้มีทั้งหมด 7 ตัว และมีความสำคัญของทุกตัวชี้วัด (R_i) มีค่าเท่ากับ 3 และค่าถ่วงน้ำหนัก (W_i) ทุกตัวชี้วัดมีค่าเท่ากับ 5

เพราะฉะนั้นค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้จะเท่ากับ

$$(3 \times 5) \times (10 - 3) = 105 \text{ คะแนน} \quad \text{คิดเป็น } 100 \% \text{ ของคะแนนเต็ม}$$

ถ้าการประเมินแหล่งท่องเที่ยวได้คะแนนรวมของดัชนีชี้วัดด้านศักยภาพ มีค่าเท่ากับ 55 คะแนน

$$\text{ดังนั้นค่าคะแนน (\%)} = (55 \times 100) / 105 = 52.38 \%$$

1.5 เปรียบเทียบระดับคะแนนในตัวชี้วัดต่างๆ เพื่อใช้ตีความ จากข้อ (3) นำผลรวมของค่าคะแนนที่ได้มาพิจารณาจำแนกในแต่ละตัวชี้วัดหลัก ทั้งนี้เพื่อบ่งชี้ระดับศักยภาพฯ และความเสี่ยงของผลกระทบในแต่ละประเด็น ซึ่งจะกำหนดให้มีความสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงาน

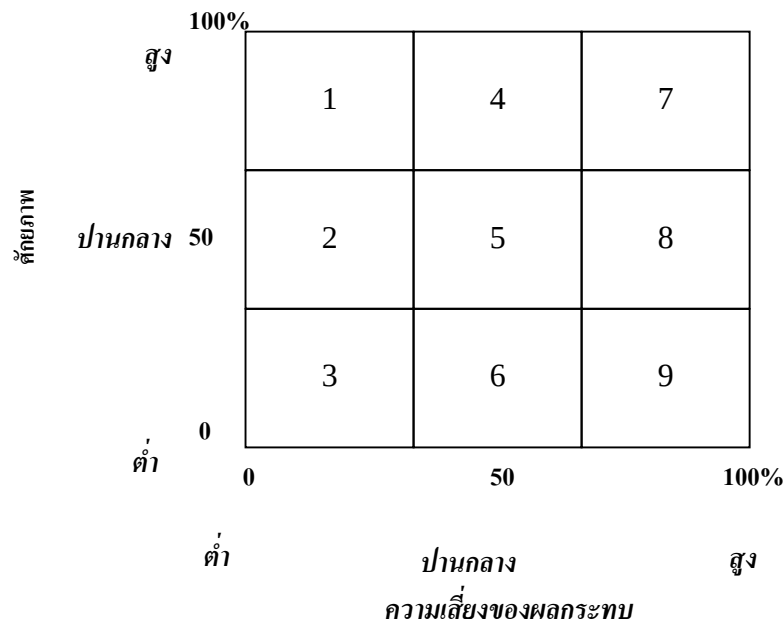
ตารางที่ 2ค.1 แสดงเกณฑ์กำหนดระดับศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับ

ค่าคะแนน (%)	ระดับ
>60%	ศักยภาพสูง (High Potential: H_p)
40-59%	ศักยภาพปานกลาง (Medium Potential: M_p)
<40%	ศักยภาพต่ำ (Low Potential: L_p)

ตารางที่ 2ค.2 แสดงเกณฑ์กำหนดระดับความเสี่ยงของผลกระทบ

ค่าคะแนน (%)	ระดับ
>60%	ความเสี่ยงของผลกระทบสูง (High Risk: H_r)
40-59%	ความเสี่ยงของผลกระทบปานกลาง (Medium Risk: M_r)
<40%	ความเสี่ยงของผลกระทบต่ำ (Low Risk: L_r)

1.6 การจัดลำดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว นำคะแนนจากการประเมินศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับและความเสี่ยงของผลกระทบที่ได้มากำหนดลำดับความสำคัญเชิงพื้นที่ เพื่อใช้ในการวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยยึดศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเป็นหลักมีสาระสำคัญ ดังนี้

รูปที่ 2ค.1 การจัดลำดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อวางแผนการส่งเสริมและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงพื้นที่

แหล่งท่องเที่ยวหลัก คือ แหล่งท่องเที่ยวที่จัดอยู่ในกลุ่ม 1 คือ ศักยภาพสูง/ความเสี่ยงสูง กลุ่ม 4 คือ ศักยภาพสูง/ความเสี่ยงปานกลาง และกลุ่ม 7 คือ ศักยภาพสูง/ความเสี่ยงต่ำ

แหล่งท่องเที่ยวรอง คือ แหล่งท่องเที่ยวที่จัดอยู่ในกลุ่ม 2 คือ ศักยภาพปานกลาง /ความเสี่ยงสูง กลุ่ม 5 ศักยภาพปานกลาง/ความเสี่ยงปานกลาง และกลุ่ม 8 คือ ศักยภาพปานกลาง /ความเสี่ยงต่ำ

แหล่งท่องเที่ยวระดับพื้นที่ คือ แหล่งท่องเที่ยวที่จัดอยู่ในกลุ่ม 3 คือ ศักยภาพต่ำ /ความเสี่ยงสูง กลุ่ม 6 คือ ศักยภาพต่ำ /ความเสี่ยงปานกลาง และกลุ่ม 9 คือ ศักยภาพต่ำ /ความเสี่ยงต่ำ

2. รายละเอียดของตัวชี้วัดในการประเมินศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับและความเสี่ยงของผลกระทบของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

2.1 การประเมินศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว การประเมินศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาทางทีมผู้ศึกษาได้ทำการประเมินศักยภาพฯของแหล่งท่องเที่ยวจากรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวที่ได้จากการสำรวจภาคสนามในพื้นที่ลุ่มน้ำ

ทะเลสาบสงขลาทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางโบราณคดีและศิลปวัฒนธรรม และกำหนดให้มีตัวชี้วัดเพื่อใช้ประเมินศักยภาพฯ ทั้งหมดจำนวน 25 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดหลัก 6 ตัวชี้วัดซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(1) **สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว** ในประเด็นนี้กำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการประเมินเป็น 25 % ในประเด็นนี้จะเป็นการพิจารณา ถึงลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ และก่อให้เกิดความน่าประทับใจทั้งในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสภาพทางธรรมชาติและทางด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ในการพิจารณาในประเด็นนี้จะคำนึงถึงตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

- ทางธรรมชาติ
 - (ก) การพบเห็นสัตว์ป่า/นก
 - (ข) ความเป็นแหล่งรวมสัตว์หายาก/นกและ ไก่ลู่สูญพันธุ์
 - (ค) ความเป็นแหล่งรวมพืชหายากและ ไก่ลู่สูญพันธุ์
 - (ง) ความอุดมสมบูรณ์ของสังคมพืช
 - (จ) ความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ป่า/นกตามธรรมชาติ
- ความเป็นประวัติศาสตร์ทางศิลปวัฒนธรรม
- สภาพภูมิทัศน์

(2) **คุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว** กำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการประเมินเป็น 20 % เป็นการพิจารณาถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว โดยจะคำนึงถึงตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

- คุณค่าและความสำคัญทางด้านธรรมชาติและ ทางด้านระบบนิเวศ
- ความเป็นเอกลักษณ์ของระบบนิเวศ
- ความเป็นเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี
- ความเป็นเอกลักษณ์ทาง วิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

(3) **การบริหารจัดการ** กำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการประเมินศักยภาพเป็น 20 % โดยจะวิเคราะห์ถึงประเด็นปัญหาและโอกาสในสภาพปัจจุบันของพื้นที่ ที่เอื้อต่อการวางแผนทาง การจัดการ หลักในการบริหารงานและแผนงานทั้งในสภาพปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ภายใต้ กรอบแนวทางของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนโดยรอบลุ่มน้ำ ทะเลสาบสงขลา ในประเด็นดังกล่าวจะคำนึงถึงตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

- ความเหมาะสมและ โอกาสของพื้นที่ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว
- การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (มลภาวะต่างๆ)
- การคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ของพื้นที่
- การสร้างมาตรการในการเฝ้าระวัง ป้องกันและ ลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- การบริหารจัดการและ การส่งเสริมด้านเศรษฐกิจชุมชน (เศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ

การสร้างอาชีพ กระจายรายได้) เป็นการพิจารณาถึงแนวทางในการส่งเสริมคุณภาพชีวิต กระตุ้นเศรษฐกิจ และ กระจายรายได้ให้กับท้องถิ่น

(4) **ความพร้อมในการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว** กำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการประเมินศักยภาพเป็น 15 % ซึ่งทางทีมผู้ศึกษาเล็งเห็นว่าการดำเนินงานในการส่งเสริมและวางแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จำเป็นจะต้องมีการพิจารณาและวิเคราะห์ถึงความพร้อมในด้านต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการวางแผนงานที่ดี มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง มีตัวชี้วัดที่จะต้องคำนึงถึงดังนี้

- ประโยชน์และ ความคุ้มค่าในการเรียนรู้ของแหล่งท่องเที่ยว
- ความพร้อมของหน่วยงานในพื้นที่ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
- ความพร้อมของชุมชนในการรองรับรูปแบบของการท่องเที่ยว
- ความพร้อมของพื้นที่ในการรองรับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ
- ความสอดคล้องระหว่างการท่องเที่ยวในปัจจุบันและ / หรือ ที่จะพัฒนาในอนาคต

(5) **การมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรอื่นๆ** กำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการประเมินศักยภาพเป็น 15 % เนื่องจากการดำเนินงานของโครงการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา มุ่งเน้นให้ประชาชนในพื้นที่โดยรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ซึ่งทางผู้ศึกษาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของกระบวนการดังกล่าว โดยได้นำข้อเสนอแนะจากเวทีชาวบ้าน และ ข้อมูลบางส่วนจากการลงสำรวจพื้นที่มาวิเคราะห์และ แยกแยะประเด็นที่จะต้องนำมาพิจารณาเพื่อใช้ในการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ซึ่งมีตัวชี้วัดที่จะต้องคำนึงถึงดังนี้

- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
- การสร้างกลไกความร่วมมือและ เครือข่ายการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น
- การสร้างความร่วมมือกับองค์กร หน่วยงาน ต่างๆ และ ชุมชน
- การส่งเสริมและ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

(6) **ความสะดวกและการบริการด้านการท่องเที่ยว** ในประเด็นของความสะดวกและ การบริการด้านการท่องเที่ยวถือเป็นสิ่งที่ควรนำมาพิจารณาในด้านการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวแต่มีใช้ประเด็นสำคัญในการวางรากฐานที่ยั่งยืนในการส่งเสริมงานด้านการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จึงกำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการประเมินศักยภาพเป็น 5 % มีตัวชี้วัดที่ควรคำนึงถึงดังนี้

- ความง่ายในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน
- การบริการนักท่องเที่ยว
- ความปลอดภัย

ตารางที่ 2ก.3 สรุประดับการให้คะแนนเพื่อบ่งชี้ศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละตัวชี้วัดหลัก

ค่าคะแนน (%)	ตัวชี้วัดหลัก
25 %	สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว
25 %	คุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว
20%	การบริหารจัดการ
15%	ความพร้อมในการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
15%	การมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรอื่นๆ
5%	ความสะดวกและการบริการด้านการท่องเที่ยว

นำแต่ละตัวชี้วัดมาพิจารณาค่าคะแนนศักยภาพของทั้งพื้นที่ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

- (1) ค่าคะแนนของพื้นที่ท่องเที่ยวที่ประเมินได้ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไปถือว่าเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง (High Potential: H_p)
- (2) ค่าคะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพปานกลาง (Medium Potential: M_p)
- (3) ค่าคะแนนในการประเมินศักยภาพต่ำกว่าร้อยละ 40 ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพต่ำ (Low Potential: L_p)

2.2 การศึกษาและประเมินระดับความเสี่ยงของผลกระทบจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จะพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่และผลกระทบที่อาจจะเกิดตามมาจากการพัฒนาการท่องเที่ยว การประเมินดังกล่าวจะช่วยให้ทราบถึงระดับผลกระทบที่จะตามมาทั้งต่อระบบนิเวศ วิถีชีวิตชุมชน วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นของชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยกำหนดค่าคะแนนเพื่อใช้ในการประเมิน ซึ่งจะช่วยในการวางแผนการจัดการ การกำหนดมาตรการในการเฝ้าระวังและป้องกันความเสื่อมโทรมของพื้นที่ท่องเที่ยว ตลอดจนการวางแผนการใช้ทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยกำหนดให้มีตัวชี้วัดในการประเมินทั้งหมด 11 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดหลัก 3 ตัวชี้วัด คือ ความเสี่ยงต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนท้องถิ่น ความเปราะบางของแหล่งท่องเที่ยวและความเสี่ยงต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- (1) **ความเสี่ยงต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม** กำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการศึกษาและประเมินผลกระทบเป็น 55 % ทางทีมผู้ศึกษาเล็งเห็นว่าระบบนิเวศและ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมของลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นทุนที่สำคัญของท้องถิ่นที่จำเป็นจะต้องคำนึงถึงเพื่อสร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรและการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ในประเด็นนี้ได้กำหนดตัวชี้วัดที่สำคัญดังนี้

- ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสัตว์ป่า/นก
- ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อพืชพรรณในพื้นที่
- ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อระบบนิเวศ
- ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ
- สภาพภูมิทัศน์
- จิตความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

(2) **ความเปราะบางของแหล่งท่องเที่ยว** กำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการศึกษาและประเมินผลกระทบเป็น 25% จะพิจารณาถึงความอ่อนไหวหรือความไว (Sensitivity) ต่อการถูกรุกทำลาย ความอ่อนไหวต่อการเสื่อมโทรมของพื้นที่ท่องเที่ยวจากกิจกรรมการท่องเที่ยว มีตัวชี้วัดที่ใช้ในการพิจารณา คือ

- ทางธรรมชาติ
- ทางศิลปวัฒนธรรม

(3) **ความเสี่ยงของผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนท้องถิ่น** กำหนดระดับความสำคัญของค่าคะแนนเพื่อใช้ในการศึกษาและประเมินผลกระทบเป็น 20 % เป็นการพิจารณาระดับผลกระทบที่อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชุมชนในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

- ทางด้านวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
- ทางด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น
- คุณภาพชีวิต

ตารางที่ 2ก.4 สรุประดับการให้คะแนนเพื่อบ่งชี้ความเสี่ยงของผลกระทบของแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละตัวชี้วัดหลัก

ค่าคะแนน (%)	ตัวชี้วัดหลัก
55 %	ความเสี่ยงต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม
25 %	ความเปราะบางของแหล่งท่องเที่ยว
20%	ความเสี่ยงต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนท้องถิ่น

นำแต่ละตัวชี้วัดมาพิจารณาค่าคะแนนระดับความเสี่ยงของผลกระทบของแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

(1) ค่าคะแนนความเสี่ยงของผลกระทบของพื้นที่ท่องเที่ยวที่ประเมินได้ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไปถือว่าเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความอ่อนไหวและเปราะบางมากอาจเกิดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมสูงเมื่อมีการท่องเที่ยว (High Risk: H_r)

(2) ค่าคะแนนความเสี่ยงของผลกระทบอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่อาจเกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลางเมื่อมีการท่องเที่ยว (Medium Risk: M_r)

(3) ค่าคะแนนความเสี่ยงของผลกระทบต่ำกว่าร้อยละ 40 ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่อาจเกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำเมื่อมีการท่องเที่ยว (Low Risk: L_r)